

RIKSKRIMINALPOLISEN
Utredningsroteln

E 17840

Plöjd

PROTOKOLL över förhör med [REDACTED]
[REDACTED] f. [REDACTED],
[REDACTED] 2 tr., 113 48 Stockholm,
tfn [REDACTED] hållet den 25 februari 1997 med
början kl. 0805 av krinsp Per Hejdeback.

[REDACTED] är anställd som projektledare i
företaget PAR/Adr.reg i Årstadal med tfn 08-
[REDACTED]

Förhørsplats: RKP:s lokaler, Polhemsg 30,
Stockholm.

[REDACTED] har i förra veckan ringt till Palmeutredarna och berättat, att hon
var i nära anslutning av mordplatsen när Olof Palme blev skjuten och att
hon inte tidigare hört av sig till utredningen. Hon har därför till dagens
datum blivit kallad till förhör.

D: 860228
T: 23.20-ca

[REDACTED] man berättar: Sent på kvällen den 28 februari 1986 promenerade
hon på Sveavägen tillsammans med sin kamrat Maria [REDACTED] när hon
hörde några skott.

Hon hade tillsammans med Maria tidigare under kvällen varit på bio.
Bion, som numera fungerar som teater, var belägen på Sveavägen strax

25/3-97 HED

intill korsning av Odengatan och på dess östra sida. Eventuellt hette filmen "Tillbaka till framtiden" eller liknande. [REDACTED] sluter sig till att det måste ha varit "niobion" som de gick på. Hon minns ingenting av filmen som sådan och förmodar att den inte satte några djupare spår hos henne.

Efter bion, som hon förmodar slutade vid 11-tiden eller däromkring, så var det meningen att hon skulle åka hem till [REDACTED] med pendeltåg från Centralstationen och kamraten Maria skulle följa med hem och sova över hos henne denna natt. De båda bestämde sig för att promenera till Centralstationen. De gick således söder ut längs Sveavägen mot Kungsgatan på Sveavägens östra sida. [REDACTED] har inget minne av vad de båda kamraterna samtalande om, men hon förmodar att det kan ha varit bl.a. innehållet i filmen som de nyss sett.

För [REDACTED] är detta en helt vanlig, oansenlig kväll, just i slutet av februari. Inget inträffar på vägen som påkallar hennes uppmärksamhet eller får henne att reagera på annat sätt.

De passerar så småningom förbi Skandiahuset och där minns hon faktiskt en liten detalj. Hon uppfattade det som om Skandiahusets rutor nyligen kanske hade blivit nytvättade, för hon såg ett slags mönster på rutorna som det kan bli efter en fönstertvätt. De går fortfarande på Sveavägens östra sida, passerar Skandiahuset, Dekorima och går över Tunnelgatan. När de passerat Tunnelgatan går de omedelbart till höger på övergångsstället tvärs över Sveavägen rakt mot den Ving resebyråbutik som ligger där.

Alldeles innan de kommit över, alltså när de fortfarande befann sig på övergångsstället eller precis efter de hade klivit upp på trottoaren på andra sidan Sveavägen, hör [REDACTED] några smällar. Hon trodde först att de kom från en bil eller liknande. Rent reflexmässigt vänder sig [REDACTED] om och tittar åt det hållet som smällarna kommer. Hon ser då en kvinna som står upp och skriker hysteriskt rakt ut och en person som ligger på trottoaren. Hon förstår nu att personen hade blivit skjuten och [REDACTED] tillsammans med sin kamrat Maria gömmer sig bakom en trekantig reklampelare som står på trottoaren ganska kort ifrån övergångsstället. Katarina uppfattar bara att kvinnan står och skriker rakt ut och att personen ligger på marken. Hon ser det som att kvinnan stod där ensam en kort stund, varefter det kom fram folk till henne. [REDACTED] uppfattar ingenting eller har inget minne av vad som hände runt omkring platsen. Hon uppfattar tiden till en eller möjligen ett par minuter innan det kommer fram folk till den skjutne personen och den skrikande kvinnan.

[REDACTED] stod kvar och kikade fram bakom reklampelaren tillsammans med Maria i en kanske tio, max femton minuter. Sedan fortsatte de ned till Centralstationen utan att ha gått fram till den plats där personen blivit nedskjuten. [REDACTED] minns att polis hade kommit till platsen innan hon och Maria fortsatte sin väg mot Centralen.

[REDACTED] kan inte erinra sig om ambulans hade kommit. Hon tror att det kommit fler än en polisbil.

Möjligen, berättar [REDACTED] vidare, kan det vara en efterkonstruktion, men hon tror sig ha uppfattat en person som skulle ha sprungit efter gärningsmannen. Hon har ingen uppfattning om personen som sådan och kan inte beskriva honom. Hon har ingen uppfattning om att hon skulle ha observerat gärningsmannen.

För omkring ett år sedan när hon träffade Maria kom de att prata om mordet på Olof Palme. De kommer då underfund med att båda var för sig faktiskt hade uppfattat en man som kom gående nedför Apelbergsgatan. Personen svängde av mot Kungsgatan när han kom ner till Sveavägen. Som [REDACTED] kan erinra sig i dag, så hade personen någon typ av beige jacka på sig. Någon ytterligare detalj eller omständighet kring denna händelse kan hon inte uppge.

[REDACTED] och hennes Maria skulle alltså promenera ner till Centralstationen, men efter denna händelse var båda så uppskrärrade att de istället tog tunnelbanan från Hötorget och åkte en station till T-Centralen. De gick ner i t-banan som ligger på Kungsgatan intill Konserthuset. Såvitt [REDACTED] förstår måste de ha tagit pendeltåget som gick antingen femton minuter före tolv eller femton minuter efter tolv. Hon minns inte exakt i dag. Vad för typ av samtal och vad de båda kamraterna pratade med varandra om, kan [REDACTED] inte erinra sig. De pratade säkert om det som inträffat, men vad de sa till varandra har hon inget minne av.

Dagen efter händelsen, tidigt på morgonen, ringde [REDACTED] mamma hem till henne och berättade att Olof Palme blivit skjuten under natten.

Då berättade [REDACTED] för sin mamma, att hon och Maria hade varit ute på kvällen och bevittnat eller varit med om hur en man hade blivit skjuten på Sveavägen. Nu först gick det upp för [REDACTED] att det var statsminister som hade blivit skjuten när hon och Maria var på väg hem från bion.

Det inträffade kändes mycket besvärande och [REDACTED] blev tydligt skärrad av det som förevarit.

[REDACTED] utgår från att hon fortsatte att prata om händelsen tillsammans med Maria även dagen efter mordet, men hon kan i dag inte erinra sig något om vad eller hur samtalet hade förts.

[REDACTED] upprepar att det för henne var en helt vanlig och oansenlig kväll i slutet av februari som det här inträffade. Hon har inte observerat eller lagt märke till några speciella detaljer under denna kväll, vare sig på väg till bion eller från bion som hon kan sätta i samband med mordet. Hon vill dock nämna att det som hon tror mindre på är att det skulle ha varit utställda walkie-talkiemän i någon eller några gatukorsningar som hon har passerat, för då tror hon, att hon skulle ha kommit ihåg en sådan detalj och reagerat på detta.

[REDACTED] har läst och följt med om det som har rapporterats i tidningar, press och TV om Palmemordet men oaktat detta så är det ingenting som hon har reagerat över, känt igen eller kunnat få henne att erinra sig några eller någon viktig omständighet i samband med mordet.

██████ kan egentligen inte erinra sig hur hon var klädd vid tillfället. Hon hade i vart fall inte glasögon och sannolikt var hon relativt kortklippt. Hon bar vanligtvis vid den här tiden ingen mössa eller annan huvudbonad. Ytterplaggen minns hon inte.

På ytterligare frågor om vad som har hänt omkring eller i nära anslutning till mordplatsen, om hon eventuellt skulle kunnat observerat någonting, så får ███████ en känsla av att det kan ha stått någon eller några personer på samma sida på Sveavägen som hon själv, men lite längre upp mot Kungsgatan och att dessa personer sedan sprang över och ner till den skjutne personen för att hjälpa till med något.

██████ har inte berättat för särskilt många att hon befann sig på eller i nära anslutning till brottsplatsen när Olof Palme blev skjuten. Anledningen till att hon i förra veckan äntligen kontaktade Palmeutredarna berodde på att hon för en bekant berättade att hon faktiskt hade varit på brottsplatsen men inte hört av sig till polisen tidigare. Hon blev då i princip utskälld för detta och hon bestämde sig då att äntligen ta den nödvändiga kontakten. Hon hade dock visserligen flera gånger funderat på om hon ändå inte skulle ringa till polisens Palmeutredare, men det hade stannat vid funderingar. Hon hade ju ändå inte någonting att berätta.

Till sist har i alla fall ███████ förstått, att det kan vara viktigt för polisen att kunna kartlägga alla personer kring och i nära anslutning till brottsplatsen och med den vetskapen och bekantingens utskällning, så tog hon äntligen sig samman och ringde.

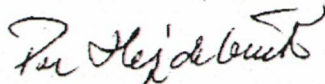
Händelsen har ju givetvis varit och känts mycket frustrerande för

██████████

██████████ kommer nu att kontakta sin kamrat Maria ██████████ och uppmana henne att per telefon sätta sig i förbindelse med undertecknad för ett förhör.

Förhöret avslutat kl. 0850 och sedan intalats på band efter gjorda konceptanteckningar. Efter utskriften kommer förhöret att läsas upp för ██████████ för godkännande.

Stockholm som ovan

Per Hejdebäck, krinsp

Tillägg:

Uppläst och vidkänt per telefon 970227, kl. 1130.

Per Hejdebäck, krinsp

970226/GT